

ABSTRACT

Oleksandr Tsaryov. Tactical and psychological context of communication between a police officer and offenders. The article reveals the features of the tactical and psychological context of communication between police officers and offenders. Communication processes play an important role in the activities of the National Police of Ukraine. In this regard, it is expedient to impose certain requirements on the communicative competence of the personnel of the National Police of Ukraine. The essence of the problem of professional communication of a police officer, modern approaches to the definition of «tactical and psychological context of communication» are revealed. The principles of professional training levels are characterized. Tactical and psychological context of communication is the implementation in a particular situation of a communication strategy based on mastery of techniques and knowledge of the rules of communication.

Communication technique is a set of specific communication skills: speaking and listening. The essential characteristics of communication causes of conflicts are presented. However, officers spend much more time talking to complainants, witnesses, suspects, and the public at large than they do engaging in tactical encounters, although all police contacts involve some degree of proper tactics. Clearly, the relationship between the two must be understood. Emphasis is placed on the indicative and predicative process of communication. It is proved that the effective interaction of police officers with citizens is the key to ensuring an appropriate level of public safety in society.

The complex of issues of content, organization and provision of ways of psychological training includes issues of its management, planning, determining the content of psychological training, organization and methods of conducting psychological training, accounting and evaluation of results achieved in psychological training, personnel, logistics and scientific providing psychological training.

Keywords: *indicativeness, policeman communication, context, communication, predicativeness, tactical-psychological context, communication technique, forms of communication.*

УДК 351.74

DOI: 10.31733/2078-3566-2021-3-106-112

Євген БАРДІН[©]
викладач

Андрій ТОКАР[©]
викладач

(Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ)

ОСОБЛИВИЙ РЕЖИМ ФУНКЦІОНУВАННЯ СЛУЖБОВИХ ПРИМІЩЕНЬ, У ЯКИХ ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІДРОЗДІЛИ СИЛ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ

У статті проаналізовано і визначено порядок організації та несення служби з охорони державних та інших особливо важливих об'єктів різних форм власності. Досліджено основи взаємодії підрозділів охорони, військових частин тощо з органами державної влади та органами місцевого самоврядування, іншими взаємодіючими органами, права та обов'язки, а також порядок участі в здійсненні заходів правового режиму надзвичайного або воєнного стану, ліквідації наслідків надзвичайних або кризових ситуацій на об'єктах, що охороняються. Порядок реагування на протиправні дії внутрішнього та зовнішнього характеру. Виконано узагальнення та аналіз заходів та засобів організації системи охорони об'єктів інформаційної діяльності, здійснено систематизацію положень фізичного та інженерно-технічного захисту цих об'єктів і наявних інформаційних ресурсів.

Ключові слова: *режим на об'єкті, режим охорони, режим функціонування службових приміщень, пропускний режим, пропускний пункт, підрозділ охорони.*

© С. Бардін, 2021
k_tsp@dpuvs.in.ua

© А. Токар, 2021
andreika6909@gmail.com

Постановка проблеми. Зважаючи на постулати Конституції України, що проголошує Україну правовою державою, в якій одним із головних завдань є створення реального та діючого механізму захисту прав, свобод і охоронюваних законом інтересів фізичних та юридичних осіб [1, ст. 1], визначених в ній вищою цінністю, із покладанням на державу обов'язку їхнього визнання, дотримання і захисту треба зазначити, що центральне місце у сфері правового захисту в державі посідають правоохоронні органи.

Питання забезпечення національної безпеки постають особливо гостро, що пояснюється: потребою створення сприятливих умов для подальшого розвитку українського суспільства та держави; перебігом перманентної фінансової економічної кризи; порушенням прав і свобод людини і громадянина в державі та за її межами; зростанням рівня організованої злочинності та корупції; поширенням загрози тероризму, неконтрольованого розповсюдження зброї і вибухових речовин, наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів; загрозливим станом довкілля; погіршенням демографічної ситуації; появою нових видів злочинів (кібертероризм, екстремізм, неофашизм, легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму тощо).

Спостерігається небезпечна тенденція перегляду національних кордонів поза нормами міжнародного права. Геополітичні впливи різних напрямів на Україну в умовах неефективності гарантій її безпеки, «заморожених» конфліктів поблизу її кордонів, критична зовнішня залежність національної економіки зумовлюють уразливість держави, а також спроби (вдалі спроби) захоплення органів державної влади, місцевого самоврядування, стратегічних підприємств, установ, організацій, службових приміщень послаблюють її роль на міжнародній арені та виштовхують на периферію світової політики, у «сіру зону безпеки».

Аналіз публікацій, в яких започатковано вирішення цієї проблеми. Дослідженню проблемних питань забезпечення внутрішньої безпеки держави силами охорони правопорядку присвячено праці: О. Бандурки, Р. Калюжного, В. Конопльова, О. Копана, В. Колпакова, І. Кириченка, С. Кузніченка, В. Олефіра, В. Петкова, О. Ярмиша тощо.

Відзначено особливу роль органів Національної поліції (органів внутрішніх справ) та їх здатність до екстреного кваліфікованого реагування на надзвичайні ситуації у працях М. Демидова, В. Крикуна, В. Крутова, В. Кульчицького, В. Лаптія, А. Майдикова, Ю. Оболенського, В. Плішкіна, А. Пясецького, М. Саакяна, А. Спаського, О. Шмакова.

Зазначеними авторами досліджені тільки окремі практичні аспекти службово-бойової діяльності сил охорони правопорядку, питання режиму функціонування службових приміщень, де знаходяться органи охорони правопорядку, досліджувалось фрагментарно, що і зумовило вибір теми та мету наукової статті.

Виклад основного матеріалу. Завдання забезпечення охорони прав і свобод людини, публічної безпеки та порядку, протидії проявам сепаратизму, тероризму, захоплення органів державної влади, місцевого самоврядування, стратегічних підприємств, установ, організацій, службових приміщень знаходять відображення у нормативно-правових актах, які регламентують діяльність всіх без винятку суб'єктів службово-бойової діяльності [2, ст. 1, ст. 2; 3, ст. 1, ст. 2; 4, ст. 2; 5, ст. 1, ст. 2].

Для охорони службових приміщень, де знаходяться підрозділи сил безпеки і оборони, залучаються підрозділи охорони, які організаційно можуть бути об'єднані в окремий відділ. Служба охорони включає пости охорони, групи підрозділу працівників охорони, у тому числі працівників, на яких покладено функції охорони (забезпечення) режимних приміщень, а також функції забезпечення безпеки керівництва. Але найбільш часто підрозділи охорони поряд з іншими підрозділами одночасно вирішують завдання з різних напрямів.

Охорона об'єктів може здійснюватися такими способами, як оперативне чергування; патрулювання (піше або на транспортному засобі); виставлення постів або змішаним способом [6, п. 2] та за допомогою технічних засобів контролю.

На підприємствах, в установах, організаціях для проведення секретних робіт визначаються спеціальні місця, що поділяються на режимні приміщення (зони, території), які можуть бути окремими приміщеннями, будинками, спорудами, ділянками, територіями, а також їх комплекси у різному поєднанні. Обладнання режимних приміщень (зон, території), порядок доступу до них фізичних осіб, обсяг необхідних робіт з технічного захисту інформації, а також використання технічних засобів охорони

визначаються залежно від характеру та ступеня секретності робіт, вимог щодо забезпечення збереження державної таємниці, а також інших чинників, що створюють загрозу її витоку. Режимні приміщення, в яких у неробочий час зберігаються матеріальні носії секретної інформації, повинні за своїми конструктивними властивостями та технічним обладнанням унеможливити несанкціонований доступ до них сторонніх осіб, а всі особи, які перебувають легально, знаходяться під постійним відеоконтролем. Відповідно до Порядку організації та забезпечення режиму секретності в державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях такі приміщення, за винятком приміщень спеціалізованих органів охорони або приміщень чергового, де здійснюється цілодобове чергування, рухомих об'єктів, повинні бути обладнані охоронною та автоматичною сигналізацією, виготовленою відповідно до національних стандартів, а також пристроями для опечатування вхідних дверей [7, п. 206-207].

Для організації цілодобової охорони службових приміщень також можуть бути використані сили і засоби підрозділів Поліції охорони (далі – ПО). У цьому разі застосовуються такі основні засоби охорони службових приміщень, як використання технічних засобів охорони сигналізації, кінцеві пристрої яких виведені на пульти централізованого спостереження ПО, несення чергування співробітниками ПО. Головна вимога до системи охорони – її надійність. Надійність охорони службових приміщень досягається ефективним застосуванням сил та засобів охорони, правильною організацією і пильним несенням служби працівниками охорони, особовим складом варт на постах охорони та дублюючий відеоконтроль самих працівників.

Вибір конкретних сил і засобів, що застосовуються для охорони службових приміщень підрозділу, здійснюється на основі аналізу можливих загроз його безпеки. Важливе значення при цьому має рівень підготовки і професіоналізм співробітників, які здійснюють охорону, їх мотивація, порядність тощо. Наявність конкретних загроз і можливість їх реалізації в конкретній обстановці є найбільш важливими чинниками, що впливають на прийняття керівництвом підрозділу рішення про вибір сил і засобів охорони його службових приміщень. Практика показує, що найбільш часто зустрічаються такі основні причини порушення порядку охорони службових приміщень:

- недооцінка можливих загроз безпеки об'єкта на конкретних рубежах, територіях охорони;
 - неякісне, недбале виконання обов'язків співробітниками охорони під час чергування;
 - використання порушником (зловмисником) випадкової нештатної ситуації.
- Окремим випадком подібної ситуації може бути навмисне створення співробітниками охорони умов, що сприяють скоєнню зловмисних дій.

Створення надійної системи охорони службових приміщень визначається прийняттям правильного рішення на основі аналізу потенційних загроз безпеки об'єкта та реальної оцінки можливостей для створення ефективної системи охорони з урахуванням наявного вибору сил і засобів. Організація системи охорони службових приміщень встановлюється рішенням керівника підрозділу згідно з Планом цивільного захисту підрозділу на особливий період, який, як правило, складається із трьох частин:

1. Розділ, який вміщує опис прогнозованої обстановки, що може скластися на території об'єкта в особливий період, визначає ступінь ризику виникнення надзвичайних ситуацій тощо. Особливістю цього розділу є опис великої кількості чинників впливу (розташування АЕС, виникнення надзвичайних ситуацій загальнодержавного рівня, катастрофічне затоплення частин території області внаслідок прориву гребель ГЕС, наявність аміакопроводу, газопроводу, нафтопроводу). Під час планомірного проведення заходів, зазначених у цьому розділі, сили охорони правопорядку мають постійно вести спостереження за оперативною обстановкою, а відповідно до неї виконувати оперативне маневрування силами й засобами, зосереджувати зусилля на заходах охорони правопорядку на визначених ділянках та: організувати постійне управління підпорядкованими силами і засобами, злагодженість дій та взаємодію з силами цивільного захисту; приводити сили та засоби в готовність у максимально короткі строки; здійснювати перевірку індивідуального захисту особового складу підрозділу; контроль можливості виникнення кризових ситуацій екологічного, гідрологічного, метеорологічного походження.

2. Розділ, який вміщує опис заходів у випадку раптового нападу супротивника.

Зокрема, передбачається вжиття відповідних заходів з отриманням сигналу «ПОВІТРЯНА ТРИВОГА», а завершувати – після завершення (відбиття) нападу супротивника з отриманням сигналу «ВІДБІЙ ПОВІТРЯНОЇ ТРИВОГИ». З отриманням сигналу «ПОВІТРЯНА ТРИВОГА» і до безпосереднього нападу супротивника треба здійснити: оповіщення особового складу за схемою оповіщення; негайне укриття особового складу в захисних спорудах з урахуванням їх короткочасного переповнення; негайне відправлення оперативної групи для підготовки замиської зони до евакуації; негайну видачу персоналу засобів індивідуального захисту; приведення у готовність нештатної пожежної команди та комплексно об'єктової команди; заходи по світломаскуванню; відключення мереж електро, газопостачання.

3. Розділ, який вміщує заходи, передбачені для поступового переведення підрозділу у вищі ступені бойової готовності («Підвищена готовність», «Воєнна загроза», «Повна готовність»), та заходи захисту персоналу: радіаційного, хімічного; евакуації персоналу; медичного та захисту від впливу біологічних засобів ураження. Окремі складові цього розділу – «Організація і проведення рятувальних та інших невідкладних робіт», «Підвищення надійності роботи підрозділів з охорони правопорядку», «Організація основних видів забезпечення (транспортне, матеріальне, інженерне, захист персоналу від зброї масового ураження, хімічне, медичне)», «Організація взаємодії з органами управління цивільним захистом та військовим командуванням», «Переведення системи з мирного на воєнний стан», «Особливості планування заходів при веденні війни із застосуванням супротивником звичайних засобів ураження», «Організація управління зв'язку та оповіщення».

Під час організації системи охорони визначають способи охорони службових приміщень, кількість постів, місць несення чергування з охорони об'єктів, ділянки, зони, території охорони, кількість і види контрольно-пропускних пунктів, порядок і особливості несення чергування на цих пунктах співробітниками охорони. Порядок і особливості дій особового складу охорони у всіх випадках, у тому числі в екстрених ситуаціях, порядок і особливості застосування (використання) технічних засобів, виявлення і охорони на кожній ділянці, зоні, території охорони.

Охорона містить у собі велику низку заходів обмеження. Відповідно до цього охорона службових приміщень функціонує у вигляді встановлення відповідних її режимів: пропускного і внутрішньо-об'єктового.

Пропускний режим – невід'ємна частина загальної системи охорони підрозділу. Він містить у собі: порядок приймання відвідувачів і видачі перепусток; порядок пропуску осіб; порядок пропуску транспортних засобів і матеріальних цінностей; порядок документування порушень пропускного режиму.

Пропускний режим до службових приміщень підрозділу може організовуватись стаціонарними постами (пропускними пунктами) та за допомогою технічних засобів відповідно до внутрішнього розпорядку.

Пропускний режим передбачає:

- організацію контрольно-пропускних пунктів, постів з пропускними функціями на входах (виходах) на підприємство, в установу, організацію або режимні приміщення (зони, території), а також бюро перепусток;
- введення системи постійних, тимчасових і одноразових перепусток, а також перепусток на внесення (винесення), ввезення (вивезення) матеріальних цінностей;
- застосування спеціальних шифрів, ідентифікаторів, кодів та електронних карток і вкладок до перепусток, що дають право входити до режимних приміщень (зон, територій);
- спеціальний порядок пропуску іноземних делегацій, іноземців та осіб без громадянства;
- визначення посадових осіб, які мають право надавати дозволи на видачу відповідного виду перепусток;
- охорону підприємств, установ, організацій, режимних приміщень (зон, територій), сховищ матеріальних носіїв секретної інформації;
- визначення переліку предметів, заборонених для винесення (ввезення) на підприємство, установу, організацію;
- обладнання у разі потреби на контрольно-пропускних пунктах та постах з пропускними функціями камер схову особистих речей працівників підприємств, установ, організацій та відвідувачів, а також кабін з телефонними апаратами

внутрішнього зв'язку;

– визначення переліку осіб, які мають доступ до режимного приміщення (зони, території) [7, п. 234].

Внутрішньо об'єктовий режим передбачає:

- забезпечення встановленого порядку користування матеріальними носіями секретної інформації;
- обмеження кола осіб, яким надається доступ до секретних робіт, виробів, документів та інших матеріальних носіїв секретної інформації;
- установа порядку пересування територією підприємства, установи, організації;
- у разі потреби легендування підприємства, установи, організації та секретних робіт, маскуванню секретних виробів;
- здійснення контролю за доступом до режимних приміщень (зон, територій);
- обладнання ізольованих кімнат поза режимними приміщеннями (зонами, територіями) для прийому сторонніх осіб;
- вжиття заходів для недопущення витоку секретної інформації під час нарад, конференцій, виставок тощо, а також під час відвідування підприємства, установи, організації сторонніми особами, іноземцями та особами без громадянства;
- забезпечення режиму секретності під час використання засобів зв'язку;
- здійснення контролю за використанням технічних засобів обробки та передавання секретної інформації;
- унеможливлення безконтрольного використання засобів спеціального зв'язку сторонніми особами;
- забезпечення встановленого порядку оформлення осіб для роботи (служби) на підприємстві, в установі, організації;
- розміщення структурних підрозділів, які не мають безпосереднього стосунку до секретних робіт, за межами режимних приміщень (зон, територій) [7, п. 240].

З метою спрощення пропускового режиму використовують різні види перепусток: постійні – видаються особам, які перебувають у штаті підрозділу. Строк дії таких перепусток вказується у бланку самої перепустки. Вона пред'являється без документів, що засвідчують особу, на ній має бути фотографія особи; тимчасові – зазвичай для штатних працівників на період терміну випробування, осіб, що працюють за трудовою угодою або у складі тимчасових колективів. Строк дії таких перепусток до півроку; разові – для всіх відвідувачів. Така перепустка одноразова і дійсна протягом робочого дня. Після завершення роботи у підрозділі перепустку підписує особа, яка її замовляла, при цьому вказується час вибуття відвідувача, потім її здають на пропусковому пункті. Черговий фіксує час вибуття відвідувача у відповідному журналі; матеріальні – дають право винесення (вивезення) з підрозділу вказаних у них матеріальних цінностей.

Форма і зміст бланків перепусток виконуються друкарським способом.

Підставою для видачі разової перепустки є заявка. Як виняток, підставою може бути усне розпорядження керівника підрозділу, його заступників. У цьому разі таке розпорядження фіксується в книзі прийому відвідувачів.

Тимчасові та постійні перепустки видаються за списками, засвідченими керівниками підрозділів, на осіб, які наказом керівника призначені на посаду або виконують у підрозділі відповідну роботу.

Розмежування доступу в службові приміщення і на територію підрозділу можуть здійснюватися за допомогою відповідних шифрів (кодів), що проставляються у перепустках.

Пропускні пункти повинні мати місце охоронника, кімнату для чергової зміни пропускового пункту, кімнату огляду громадян, камеру зберігання особистих речей, гардероб, засоби обмеження доступу, необхідні засоби зв'язку. Якщо пропускний пункт виконує також функції пропуску транспорту, то його обладнують оглядовими ділянками.

Відвідувачі проходять до службових приміщень підрозділу, яка охороняється за відповідними перепустками, як виняток, вони можуть проходити у супроводі відповідальної особи підрозділу. В останньому випадку вихід зі службового приміщення підрозділу здійснюється також у супроводі відповідальної особи. Відвідувачі мають право проносити через пропускний пункт особисті речі індивідуального користування (кейси, портфелі, целофанові пакети, дамські сумочки тощо).

Час проходу у службові приміщення, які охороняється, визначається правилами

внутрішнього розпорядку роботи підрозділу.

У разі виявлення осіб, які проходять у підрозділ з неправильно оформленими, недійсними, оголошеними втраченими перепустками, такі особи та надані ними перепустки затримуються і з ними проводиться відповідна перевірка згідно з чинним законодавством України.

Майно та інші предмети, які викликають підозру, можуть бути перевірені у присутності і з дозволу їх власника. У разі виявлення заборонених до внесення в приміщення підрозділу речей або ознак, які вказують на небезпечність речей, особи – власники таких речей, підозрілі речі затримуються і передаються для проведення відповідної перевірки.

Переміщення матеріальних цінностей з місця їх зберігання в інші місця здійснюється в дозвільному порядку. Підставою для переміщення матеріальних цінностей є письмове розпорядження керівника підрозділу матеріально відповідальній за них особі. Вивезення (винесення) матеріальних цінностей за межі підрозділу здійснюється уповноваженою особою, яка отримала матеріальні цінності під звіт або в інший спосіб одержала їх у законному порядку.

Матеріальні цінності виносяться зі службових приміщень підрозділу, якщо є: особа, яка отримала матеріальні цінності під звіт, купила їх за власний рахунок або за довіреністю придбала їх для іншої особи; довіреність на отримання матеріальних цінностей, документ який посвідчує особу; накладна встановленої форми, яка підтверджує видачу (передання) матеріальних цінностей; перепустка на право вивезення (винесення) матеріальних цінностей за межі службових приміщень підрозділу, в якій вказана назва майна, кількість місць, вид пакування, прізвище, ім'я, по батькові матеріально відповідальної особи та дата і час отримання нею майна зі складу (підрозділу).

У разі пожежі, аварії, стихійного лиха евакуація майна проходить під контролем керівників підрозділів, співробітників або спеціально створеними евакуаційними командами за заздалегідь підготовленими описами матеріальних цінностей. Розпорядження про евакуацію матеріальних цінностей у такому разі дає керівник підрозділу.

Треба зазначити, що перепустка на винесення матеріальних цінностей не дає права на вхід у службове приміщення або вихід із нього без перепустки встановленого зразка.

На осіб, яким необхідно працювати у вихідні та святкові дні, складається заявка для разової перепустки, де вказуються характер робіт, час їх проведення, прізвища та ініціали осіб, що залучені до роботи. На основі заявки видається наказ по підрозділу із зазначенням часу проведення робіт, зони доступу осіб, що виконуватимуть роботи, виписується разова перепустка, де вказується кількість осіб і протягом якого часу вони працюватимуть.

У разі потреби перебування в службовому приміщенні в позаробочий час складається поіменний список, де зазначаються особи, які проводитимуть роботи, час проведення робіт і зона доступу. Список підписує керівник підрозділу.

Висновки. Керуючись викладеним вище, треба зазначити, що особливий режим функціонування приміщень та на виділених територіях, де розміщені підрозділи сил безпеки і оборони, передбачає режими зберігання (особливий порядок видачі та отримання) вогнепальної зброї, документів обмеженого доступу, мобілізаційних документів, наявність порядку утримання затриманих осіб та, серед іншого, порядок допуску громадян і службових осіб (пропускний режим) до цих приміщень і на виділені території. Тому для нормального функціонування службових приміщень їх охорони та здійснення пропускного режиму до адмінбудинків, де розміщені сили охорони правопорядку, треба зробити та залучити підрозділи, які будуть виконувати всі ці функції з дотриманням норм чинного законодавства України.

Список використаних джерел

1. Конституція України від 28.06.1996 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
2. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015. № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40–41. Ст. 379.
3. Про Національну гвардію України : Закон України від 13.03.2014. № 876-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 17. Ст. 594.
4. Про Службу безпеки України : Закон України від 25.03.1992 р. № 2229-XII. *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 27. Ст. 382.
5. Про Державну прикордонну службу України : Закон України від 3 квітня 2003 року № 661-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 27. Ст. 208.
6. Про затвердження Положення про організацію та несення служби з охорони органів

державної влади військовими частинами і підрозділами Національної гвардії України : наказ МВС України від 20 липня 2016 р. № 692.

7. Про затвердження Порядку організації та забезпечення режиму секретності в державних органах, організаціях місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях та визнання такими, що втратили чинність деяких постанов КМУ : Постанова Кабінету Міністрів України від 18 грудня 2013 р. № 939.

Надійшла до редакції 06.09.2021

References

1. Konstytutsiya Ukrainy vid 28.06.1996 [Constitution of Ukraine of June 28, 1996]. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy*, 1996, no 30, art.141 [in Ukr.].
2. Pro Natsionalnu politsiyu [On the National Police] : Zakon Ukrainy vid 02.07.2015 № 580-VIII. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy*, 2015, no 40–41, art. 379 [in Ukr.].
3. Pro Natsionalnu hvardiyu Ukrainy [On the National Guard of Ukraine] : Zakon Ukrainy vid 13.03.2014 № 876-VII. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy*, 2014, no 17, art. 594 [in Ukr.].
4. Pro Sluzhbu bezpeky Ukrainy [On the Security Service of Ukraine] : Zakon Ukrainy vid 25.03.1992 № 2229-KhII. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy*, 1992, no 27, art. 382 [in Ukr.].
5. Pro Derzhavnu prykordonnu sluzhbu Ukrainy [On the State Border Guard Service of Ukraine] : Zakon Ukrainy vid 03.04.2003 № 661-IV. *Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy*. 2003, no 27, art. 208 [in Ukr.].
6. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro orhanizatsiiu ta nesennia sluzhby z okhorony orhaniv derzhavnoi vlady viiskovymy chastynamy i pidrozdilamy Natsionalnoi hvardii Ukrainy [About approval of the Situation on the organization and carrying out of service on protection of public authorities by military units and divisions of National guard of Ukraine] : nakaz MVS Ukrainy vid 20 lypnia 2016 r. № 692. [in Ukr.].
7. Pro zatverdzhennia Poryadku orhanizatsiyi ta zabezpechennia rezhymu sekretnosti v derzhavnykh orhanakh, orhanizatsiyakh mistsevoho samovryaduvannya, na pidpryemstvakh, v ustanovakh i orhanizatsiyakh ta vyznannya takymy, shcho vtratyly chynnist deyakykh postanov KMU [On approval of the Order of the organization and maintenance of a mode of secrecy in the state bodies, the organizations of local government, at the enterprises, in establishments and the organizations and recognition as having lost force of some resolutions of CMU] : Postanova Kabinu Ministriv Ukrainy vid 18.12.2013 № 939 [in Ukr.].

ABSTRACT

Yevhen Bardin, Andriy Tokar. Special mode of operation of office premises where security and defense forces are located. The article analyzes and defines the procedure for organizing and providing services for the protection of the state and other especially important objects of various forms of ownership. The basics of interaction between security units, police, military units, etc., with government and local government bodies, and other interacting bodies are being studied. Defines the rights and obligations of protection, as well as the procedure for participation in the implementation of measures of the legal regime of a state of emergency or martial law, liquidation of the consequences of emergencies or crises at protected sites. The procedure for responding to illegal actions of an internal and external nature, terrorist, military manifestations, groups of persons, etc. Ensuring the inviolability of the object and its property, preventing intruders from entering the object (from the object), stopping the attack on the object. an object that prevents terrorist acts and participates in the elimination of the consequences of emergencies or crises at the object. The generalization and analysis of measures and means of organizing the system of protection of objects of information activity is carried out, the systematization of the provisions of physical and engineering-technical protection of these objects and available information resources is systematized.

Security carries a wide range of restrictive measures. In accordance with this, the protection of office premises functions in the form of establishing its corresponding modes: access and inside the facility.

Access control is an integral part of the overall security system of the unit. It includes: the procedure for receiving visitors and issuing passes; the procedure for the admission of persons; the procedure for the passage of vehicles and material values; the procedure for documenting violations of access control.

Special mode of operation of the premises and in the designated areas where the units of the security and defense forces are located provides for storage modes (special procedure for issuing and receiving) firearms, restricted access documents, mobilization documents, the existence of a procedure for keeping detainees and, among other things, the procedure for admitting citizens and officials (access control) are still in the premises and on the allocated territories.

Keywords: *on-site mode, security mode, office operation mode, checkpoint mode, checkpoint, security unit.*